

чили добрѣ своитѣ манички дѣчица на Христіанско благочестіе и на правж вѣрж, отдаватъ гы да ѹчѣжтѣ на такыва ѹчителѣ, които сж напоени сѣ еритическо ѹченіе. Такъвы ѹчителѣ, ѹчлащецѣ маадытѣ дѣчица лесно можтѣ да гы наѣчатѣ и на свой законѣ; и така сѣ онаѣ ѣресѣ, сѣ коѣто сж зовладени сами ѹчителитѣ можтѣ да разврататѣ и тѣхѣ; понеже маады и недченѣ челоѣкѣ има силѣ, да приеме сѣкакво ѹченіе право и не право.

3. Наставленіето въ благочестіе и въ страхѣ Божій трѣбва да вѣде ещѣ отѣ дѣтинства. Родителитѣ сж длѣжни да не говоратѣ нищо поганно, нито нѣщо смѣшно и развратно прѣдѣ малкото дѣтенце, понеже то ещѣ когато сѣ находитъ въ люлкѣтѣ, и не може нито да говори, нито да ходитъ, тѣра на свойѣ си ѹмѣ и памѣть сичко, щото види и слышѣ, и когато почне да разѣмѣва дабрѣ и да говори, тогава мѣ дохождѣтѣ на мысль сичкы оныѣ поганны рѣчи, смѣхотворства и развратности. Заради това длѣжни сж родителитѣ отѣ самото начало, когато начнаватѣ дѣцата да разѣмѣватѣ тѣрдѣ мало, да имѣ тѣратѣ прѣдѣ тѣхѣ сѣ тѣлесни и ѹмни очи добры примѣри, понеже той възрастъ като незловивѣ, на каквото сѣ наѣчи отѣ дѣтиство, това ще да прави и до самата си старость; и това открывамѣ сѣ доло-написаното по добіе: каквото нѣкой новѣ сѣсѣдѣ, а най-вече прѣстанкѣ, сѣ каквото сѣ напоитъ отъ първо, на то-